

Пісня про рушник (скорочено)

Андрій Малишко

Рідна мати моя, ти ночей недоспала.
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.
Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші, блакитні твої.
Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Пісня про рушник" на слова А. Малишка та музику П. Майбороди звучить і донині на всіх континентах Землі, тому що почуття, висловлені в ній, близькі, дорогі кожній людині. Це любов до матері, вдячність їй за недоспані ночі, за постійну турботу, за незрадливу усмішку, за те, що зростила й вивела у широкий світ.

Матері намагаються вкласти в душу дитини все найкраще, вберегти від лихого своєю молитвою. Тому такі щирі, теплі, задушевні слова й вилилися із серця поета, знайшли відгук у серцях мільйонів.